

Hanoi se prezgodaj hvalil z zmago v Laosu

Poročilo v armadnem glasilu v Hanoju je trdilo v ponedeljek, da so Južni Vietnamci v mrtvi ulici in ne morejo ne naprej ne nazaj. Tudi Khe Sanh in ostala oporišča v severnem delu Južnega Vietnama naj bi bila obkrojena in v nevarnosti.

PARIZ, Fr. — Francoska agencija poroča iz Hanoia o članu v vojaškem dnevniku o položaju v Laosu, kjer so "južnovietnamske čete v mrtvi ulici in ne morejo ne naprej ne nazaj". Članek je bil objavljen v ponedeljek in v podrobnosti obravnava položaj.

Med drugim pravi, da je "Johnsonu uspelo umakniti enote iz Khe Sanha, da pa bo moral Nixon dve leti kasneje iti, ne da bi mu uspelo umakniti en sam bataljon brez izgub".

List trdi, da so Khe Sanh in vse ostala oporišča v severnem delu Južnega Vietnama obkoljena in pod topovskim ognjem in vse možnosti umika "nevarne".

Ko je tako opravil s pohodom v Laos in s položajem v severnem delu Južnega Vietnama, se piše, ki naj bi bil nek visok častnik severnovietnamske vojske, sprašuje: Kaj bo storil Washington zdaj, ko je vietnamizacija doživela polom? Na vprašanje ne odgovori, prevladuje pa mnenje v Hanoju, poroča francoski častnik, da utege ameriško poveljstvo "prijeti skušnjava" za splošen napad na Severni Vietnam z rabo atomskega orožja.

Poročilo vojaškega lista v Hanoju je zanimivo, ker kaže, kaj hoče komunistična propaganda, kako zna spretno dejstva zavijati in po svoje razlagati. Pohod v Laos predstavlja kot popoln poraz, nič pa ne govori o hudih rušnih izgubah v napadih na južnovietnamske sile, ki jim je kljub vsem grožnjam in naporom rdečih uspel dosti reden umik iz Laosu po vsaj delno opravljeni nalogi.

Nixon bo danes sprejel črnske kongresnike

WASHINGTON, D.C. — Bela hiša je objavila, da bo predsednik Nixon sprejel danes, v četrtek, 12 črnskih kongresnikov, ki se za tak sprejem ženejo že več kot eno leto. Iz protesta, ker jih predsednik še ni sprejel, so bojkotirali letos 22. januarja njegovo poročilo o stanju Unije na skupni seji obeh zbornic Kongresa.

Vsi črnski kongresniki so demokraciji. V Senatu je en sam črnc Edward W. Brooke iz države Massachusetts, ki pa je republikanec. On je posredoval med demokratskimi črnskiimi kongresniki in Belo hišo za ta sprejem.

— Limone vsebujejo več sladkorja kot breskve ali melone.

Novi grobovi

Victor Grgurina
V soboto je umrl na svojem domu na 1003 E. 66 Place 75 let stari Victor Grgurina, samski, rojen v Jugoslaviji, od koder je prišel v ZDA l. 1913, zaposlen do svoje upokojitve pred 10 leti pri Collinwood Shale & Brick Co. Tu nima nobenih znanih sorodnikov, v starem kraju pa brata Antona in sestra Marijo ter Ivano. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na St. Clair Avenue v soboto zjutraj na Hillcrest pokopališče. Na mrtvaškem odru bo v petek od 2. - 5. pop.

Zadnje vesti

SAIGON, J. Viet. — Včeraj so zadnje južnovietnamske čete zapustile Laos, kamor so šle 8. februarja, da bi presekale Hočiminhova pota, po katerih rdeči dovažajo vojne potrebe in čete v Južni Vietnam in Kambodžo. Po uradnih podatkih so imele v 45 dneh bojev 1,146 mrtvih, 4,235 ranjenih in 245 pogrešanih. To je nekako 25% vseh sil, ki so šle v Laos. Rdeči naj bi v boju v Laosu imeli v istem času 13,668 mrtvih. Uradno označujejo pohod za uspešen, če tudi priznavajo, da so se Južni Vietnamci vrnili preje domov, kot je bilo prvotno v načrtu.

PARIZ, Fr. — Rdeča stran je objavila, da se današnjega sestanka konference v Majestic hotelu ne bo udeležila v znak protesta proti ameriško-mletskemu napadu na protiletalske obrambo v Severnem Vietnamu preteklo nedeljo in ponedeljek.

WASHINGTON, D.C. — Politični svet demokratske stranke je včeraj tu soglasno sklenil da je treba vojno v Indokini, kar zadeva ZDA, končati s koncem letošnjega leta. Precej ostro je prijel predsednika Nixona tudi zaradi domače politike.

WASHINGTON, D.C. — Boeing Co. je objavila, da bo morala odpustiti zaradi ustavitve dela na gradnji potniškega nadzvočnega letala 7,000 ljudi, General Electric Co. pa jih bo odpustila okoli 1,600, ker bo ustavila delo na gradnji motorjev za ta letala.

V Pakistanu še vedno iščejo rešitev krize

Predsednik republike Yahya in vodnik Zahodnega Pakistana Bhutto se pogajata v Daki z vodnikom Vzhod. Pakistana Rahmanom.

DAKA, Vzhod. Pak. — Razgovori o novi ureditvi Pakistana se vlečejo to že drugi teden. Zdi se, da so se približali nekaki rešitvi, ki pa bo nemara le začasna. Razgovori so se začeli prejšnji teden med predsednikom republike Yahyo Khanom in med vodnikom Avami lige Mujibur Rahmanom, ki je pri volitvah v ustavodajno skupščino dobila absolutno večino in je dejanski gospodar v Vzhodnem Pakistanu.

Koncem tedna je pozval predsednik republike k razgovoru vodnika Ljudske stranke Bhutto v Zahodnem Pakistanu, ki je načelni nasprotnik federativne ureditve Pakistana, ki jo zahteva Mujibur Rahman v imenu Avami lige za Vzhodni Pakistan. Nekaj časa je izgledalo, da utegne predsednik republike pod vplivom vojske in politikov Zahodnega Pakistana uporabiti silo za pokoritev Vzhodnega Pakistana. Ko so se razgovori nadaljevali, je to misel opustil videč, da bi to pomenilo veliko prelite krvi, pa bi nemara ne uspelo.

Razgovori so med tremi odgovornimi vodniki toliko napredovali, da je predsednik Yahya odložil na nedoločen čas odprtje zasedanja narodne skupščine, ki je bilo določeno za danes, 25. marca. Zasedanje je odloženo, da bo mogoče doseči vsaj načelni sporazum o novi ustavi, kajti sicer ne bo mogla skupščina nikamor in njeno zasedanje bi lahko duhove le še bolj razburilo.

Vzhodni Pakistan pod vodstvom Mujibura Rahmana je postavil svoje zahteve v "6 točkah", v okviru katerih naj dobi Vzhodni Pakistan polno avtonomijo. Zvezni vladi naj ostane le narodna obramba in delno zunanja politika. Zahodni Pakistan se temu pira, pa bo moral popustiti, ker nima nobene druge stvarne izbire.

Priporočajte A.D. tem, ki jo še nimajo!

Washington svari države o plačah v gradbeništvu

WASHINGTON, D.C. — Zvezna vlada je sporočila vsem 50 državam, da državne vrste Davis-Bacon zakona o plačah v gradbeništvu ne veljajo, dokler je v veljavi predsednikova izjava o njihovi razveljavitvi na temelju zveznega zakona.

To utegne povzročiti nevarnost resne odločitve vrste zveznih in zvezno-državnih gradenj v državah, kjer državne oblasti ne vpoštevajo stališča zvezne vlade. Nekatere državne vlade so namreč kar naravnost objavile, da bodo spoštovale določila Davis-Bacon zakona, pa naj zvezna vlada stori, kar že hoče. S tem so si hotele zavarovati podporo organiziranega delavstva, ki je predsednikovo začasno ukinitve omenjenega zakona obsodilo.

Zvezni cestni oddelek je državne cestne oddelke obvestil, da ne bo potrdil novih pogodb, v katerih bodo odobrene "prevladujoče" plače v smislu Davis-Bacon zakona. Predsednik Nixon je zakon začasno ukinil, da bi pritisnil na gradbeno delavstvo, oziroma njegove umije, ki so dosegle največja povišanja plač v zadnjih letih.

— Panama meri skupno s Kanalskim področjem 34,169 kv. milj.

Sovjetska pomoč tujini raste

WASHINGTON, D.C. — Poletna ameriška študija je pokazala, da je Sovjetska zveza v letih 1955 do 1970 dala komunističnim in drugim deželah skupno za 19 milijonov dolarjev vojaške pomoči. Ta pomoč v zadnjih letih še raste. Največ pomoči v komunističnem svetu je dobil Severni Vietnam, v nekominističnem pa Egipt.

Ameriški strokovnjaki trdijo, da daje zdaj Sovjetska zveza tujini letno nad dva milijona potlač, večina vojaške, nekaj pa tudi gospodarske. Severni Vietnam naj bi v skladu z zadnjo pogodbo Hanoia z Moskvo dobival letno okoli 1 milijona vojaške in gospodarske pomoči.

Egipt naj bi dobil skupno od leta 1955 do konca lanskega leta pomoči v vrednosti 2,7 milijonov dolarjev.

POTNIŠKO NADZVOČNO LETALO SENAT POKOPAL

Senat je včeraj z 51:46 glasovom odklonil sredstva za nadaljevanje gradnje dveh preskusnih potniških nadzvočnih letal in s tem po vsem sodeč vsaj začasno ta program pokopal. Predstavniški dom je namreč nova sredstva v ta namen odklonil že preje.

WASHINGTON, D.C. — Dolgotrajen in trd boj med podporniki in nasprotniki potniškega nadzvočnega letala je bil včeraj končan z zmago nasprotnikov. Senat je kljub osebnemu posredovanju in naporu samega predsednika ZDA R. M. Nixona predlog za nova denarna sredstva za nadaljevanje gradnje dveh preskusnih letal odklonil z 51:46 glasovom. Predstavniški dom je predlog odklonil že pretekli teden v razmerju 215:204. Šlo je dejansko le za 134 milijonov dolarjev, v zveznem proračunu, ki obsega preko 200 milijonov dolarjev, vsekakor mala vsota. Ni šlo torej toliko za samo vsoto kot za načelo. Nasprotniki letala so prepričali javnost in Kongres, da bi novo letalo onečejalo okolje, posebno zgornje plasti ozračja in s tem neugodno vplivalo ne le na podnebje, ampak tudi neposredno na človeško zdravje.

Boj proti letalu je vodil sen. William Proxmire, demokrat iz Wisconsin. Najbolj zanj se je poleg same zvezne vlade s predsednikom Nixonom na čelu potegoval v Senatu sen. H. Jackson, demokrat iz države Washington, kjer družbe Boeing Co. letalo gradi. Vneto so se gnale za letalo tudi delavske unije z G. Meanyjem, glavnim predsednikom AFL-CIO na čelu. Ta je poudarjal, da ne gre le za 15,000 delavcev, ki zdaj delajo na tem letalu, ampak tudi za kakih 150,000 v prihodnjem desetletju in predvsem za ameriško vodstvo v letalski industriji na svetu.

Vsi napor zagovornikov letala niso mogli premagati odpora njegovih nasprotnikov. Zaleglo tudi ni opozarjanje na dejstvo, da je Sovjetska zveza tako letalo že zgradila in ga bo po objavljeni napovedi že letošnjo jesen vključila v redni promet ter da je tudi britansko francosko potniško nadzvočno letalo že v preskušanju in bo v letu.

Tako je do neke mere razumljivo, da je Sovjetska zveza v zadnjih letih sklenila vrsto dogovorov, ki naj okrepe njen položaj v Indij. oceanu. Podpira Egipt, Sudan, Jemen in Južni Jemen, ki ima v Adenu eno najboljših pristanišč v tem delu sveta, Somali, Mauritius in posebno Indijo.

Tudi Kitajska bi si rada odprla vrata v Indijski ocean in dobila tam oporišča. V tem pogledu je v razgovorih s Tanzanijo v Afriki in s Cejlonom.

Združene države so se pogodele z Veliko Britanijo za gradnjo skupnega komunikacijskega, pomorskega in letalskega oporišča na otoku Garcia v otoški skupini Chabgos južno od ekvatorja.

Indija se zavzema za to, naj Indijski ocean ostane odprt vsem, da naj bo nevtralen. Bivši načelnik pomorskih operacij ZDA adm. Burke je na omenjenem posvetovanju strokovnjakov dejal, da so vse to le želje, ki pa nimajo nobene zveze s stvarnostjo. Indijski ocean bo po njegovem tudi v ameriški svetovni strategiji in politiki igral vedno večnjo vlogo.

Iz Clevelanda in okolice

Duhovne vaje — Jutri, 26. marca, se začno slovenske duhovne vaje za žene in dekleta v škofijskem Domu duhovnih vaj na Lake Shore bulevarju. Vodi jih bo č. g. dr. Pavel Krajnik. Končajo se v nedeljo 28. marca.

Zadušnica — V soboto ob 8. zjutraj bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Josephino Polis ob 1. obletnici smrti.

Dopolnilo — Pok. Anton Gržinčič, o katerega smrti smo poročali v ponedeljek, je imel, kot so naknadno sporočili tudi brata Vido Gržinčiča, veterana prve svetovne vojne, ki je umrl pred njim v Peruju.

Na mrtvaškem odru — Umrla Mrs. Mamie Teare bo na mrtvaškem odru v Zeletovem pogrebne zavodu na St. Clair Avenue danes od 2. popoldne do 9. večer.

Atomska elektrarna odobrena — Atomska komisija ZDA je včeraj odobrila gradnjo Davis-Besse atomske elektrarne v Port Clifton, o čemer je bilo v zadnjem letu toliko javnega razpravljanja. Komisija trdi v 17 strani dolgem poročilu, da je mogoče elektrarno zgraditi in obratovati tako, da ne predstavlja nobenega tveganja javnemu zdravju in javni varnosti.

Višje obresti — Večina bank v Clevelandu je sledila zgledom bank v New Yorku in je znižala obresti za posojila in seveda tudi za hranilne vloge. Te so bile doslej po 4,5%, zdaj so 4%. Včeraj je zgledu bank sledila tudi prva hranilnica, West Side Federal Savings & Loan Association. S 1. aprilom bo dajala posojila na hiše po 6,75% obresti, na hranilne vloge bo pa plačevala namesto sedanjih 5% le 4,5% odstotka.

Nekdanji fašist označuje očitke priprave prevrata za smešne

RIM, It. — Vlada E. Colomba priznava, da obstaja nevarnost desničarskega državnega udara, oziroma je obstajala lani v decembru. Pripravljali naj bi ga neofašisti pod vodstvom Junia Valeria Borghese, vodnika Narodne fronte, kot se neofašistično gibanje uradno imenuje.

Borghese je ušel oblastem, ki ga hočejo zapreti, in v pismu svojemu odvjetniku trdi, da so obtožbe proti njemu "smešne". Mož je znan kot zvest pristaš Mussolinija in eden najbolj odlikovanih častnikov Italije v drugi svetovni vojni.

Nemški predsednik v Latinski Ameriki

CARACAS, Venez. — V ponedeljek je prišel sem na 4-dnevni obisk predsednik Nemške zvezne republike G. Heinemann. Obiskal bo tudi Kolumbijo in Ekvador.

WASHINGTON, D.C. — Državni tajnik W. P. Rogers bo danes v Senatu razlagal položaj na Srednjem vzhodu.

BUENOS AIRES, Arg. — Vojaška vlada je včeraj odredila povišanje vseh delavskih plač za 25%, da bi pomirila nezadovoljstvo med delavstvom in dobila podporo za svojo politiko.

Anglija se elegantno umika iz Perzijskega zaliva

CLEVELAND, O. — V Perzijski zaliv sega poleg večjih držav, kot so Savdska Arabija, Iran, Irak, tudi 9 malih držav, znanih pod imenom "emirati", ker imajo njihovi vladarji naslov emirjev. So to države, ki po površini zemlje in števila prebivalstva ne pomenijo ničesar, saj je to v glavnem le puščavski pesek z nekaterimi oazami. Toda imajo pod zemljo ogromne količine nafte, ki jih z lastnimi političnimi in oboroženimi silami ne morejo braniti proti tujemu pohlepu. Zato so se že zgodaj naslonile na Britanski imperij, ki jih je vzel pod svojo varstvo in vsaj do druge svetovne vojne tudi zadovoljivo varoval. Po drugi svetovni vojni je val desintegracije imperija dosegel tudi Perzijski zaliv, vendar je skušal London do zadnjega držati tam svoje gospodarske in politične pozicije. Že to dokazuje, kako važen se je ta zaliv zdel londonski politiki.

Londonska vlada se je dol-

ga leta izogibala likvidaciji svojih pozicij v zalivu. Sele prejšnja delavska vlada je napravila odločen korak. Sestavila je program, kako naj se umakne iz zaliva. To je bilo leta 1968. Konservativci so bili takrat v opoziciji in so vehementno napadali to politiko delavske stranke. Zato je izvrševanje odobrenega načrta zastajalo in bo šele sedaj prešlo v odločilno obdobje. Za angleške konservativce je vse skupaj bridka ironija. Tolažilo se je lahko le s tem, da je taka ironija zadela še vsako vladno in vsako stranko.

V smislu londonskega programa naj se britanske čete umaknejo iz Perzijskega zaliva že koncem tega leta. Ne bo se pa s tem Anglija poslovila od zaliva. Za seboj bo pustila "Unijo arabskih emiratos", ki bo vanjo včlanjenih devet držav. Po površini in številu prebivalstva bo ta Unija še zmeraj majhna državna tvorba, ki vojaško ne bi pomenila ničesar, ako ne bi obstajala tudi obrambna povezanost z

Londonom. V ta namen bo London prepustil novi Uniji del svojih čet v zalivu, ki naj tvorijo jedro oboroženih sil nove unije. Iz tega jedra se lahko kaj kmalu razvije prava armada, ki bo vsaj v arabskem svetu nekaj pomenila. Emirati imajo dosti denarja, ki ga lahko žrtvujejo v ta namen, London ima pa dosti vojaških strokovnjakov, ki jih sedaj tako ali tako le s težavo zaposluje. Tako bo Unija z denarjem arabskih emiratos in pod vodstvom angleških vojaških strokovnjakov kmalu imela potrebno narodno obrambo, ki pa ne bo sama. Anglija se je namreč obvezala, da bo z unijsko armado imela skupne vaje na morju, na suhem in v zraku.

Nova Unija bo torej kolikor toliko zavarovana, stala bo pa pred drugimi nevarnostmi! Po ozemlju nekaterih emiratos segajo tudi apetiti arabskih sosedov. Svojim zahtevam so se sicer formalno odpovedale, toda to jih ne bo oviralo, da jih ne obnovijo.

Taka je pač politika v arabskem svetu. Druga večja nevarnost tiči v nestalnih notranjih političnih razmerah v državah ob zalivu. Največ stalnosti je še v Iranu, veliko manj pa je v Savdski Arabiji. Tam je res sedaj vse tiho, toda kdo ve, kdaj pride do spremembe na prestolu ali do revolucije in kaj bo potem. Iranska notranja politika je že tako več let od danes do jutri, tam kaj lahko pridejo do vpliva temne sile iz Kremlja, ki jih bo podpiral ves arabski levčarski svet. V takih primerih ne bo arabska revščina mirno gledala emiratsko bogatijo, saj ji je že sedaj ta bogatijo v spotiko.

Vsekakor je angleška politika z idejo o Uniji dosegla, kar je hotela. Anglija bo svoj umik iz Perzijskega zaliva lažje prenašala, emirji bodo videli v Uniji vsaj malega naslednika britanskega imperija, ki bo pa v resnici majhen, le emiratska domišljija lahko napravi iz njega nekaj velikega.

Vremenski prerok pravi:

Oblačno z naletavanjem snega z možnostjo postopne zjasnitve. Najvišja temperatura okoli 32.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 59 Thursday, March 25, 1971

Nepismenost v svetu

Dve tretjini odraslih ljudi na svetu ne zna ne pisati ne brati. To nam povedo statistike Združenih narodov. Povedo nam še to, da se število nepismenih ne manjša, ampak večja. Vršili so se in se še vršijo razni mednarodni posveti, kako pomagati vsem ljudem od osnovne izobrazbe, da bi znali vsaj pisati in brati.

Občevalna sredstva vedno močneje povezujejo svet. Preko umetnih satelitov so postale poti za novice vsega sveta vedno krajše. In vendar izredni znanstveni napredek ne seže do dveh tretjin človeštva.

Včasih so si predstavljali, da je možno vprašanje pismenosti rešiti v teku dvajsetih let. Skoro vse države tretjega sveta so uvedle obvezno šolstvo. Kljub tem naporom obiskuje v mnogih predelih Južne Amerike, Afrike in Azije osnovno šolo komaj 5% šoloobveznih otrok.

Porast prebivalstva je vedno večji, šoloobveznih otrok je vedno več, ni pa na razpolago dovolj finančnih sredstev za šole in učiteljstvo. Če je bilo v neki deželi v Afriki leta 1961 60.000 šoloobveznih otrok, jih je bilo pet let kasneje že 70.000. To zahteva ogromen finančni napor, ki ga države v razvoju ne zmorejo.

Na splošno 11% mestnega prebivalstva ne zna ne pisati ne brati, na podeželju pa se odstotek zviša na 42. Posebno visok je odstotek nepismenih žena. Mišljeno so seveda vedno dežele v razvoju.

Če je težko poskrbeti, da bi otroci obiskovali šole, je še mnogo težje prepričati odrasle o koristnosti pisanja in branja. Zdi se, da je najboljši način, da se povezuje izobraževanje z njihovim vsakdanjim delom. Marsikje so uvideli, da ni mogoče evropskega šolstva v vsem presajati na afriška ali azijska tla.

Glede tega so prišli do presentljivih zaključkov prosvetni ministri tistih afriških držav, ki so bile nekdaj v sklopu francoskih kolonij. Ugotovili so, da je bilo zmotno mnenje, da bodo mogli v nekaj letih zajeti v šole vse otroke, kakor so mislili leta 1961. Evropske šole so skušali prilagoditi afriškim razmeram, a še vse premalo. Dosedanja šola je pomagala posamezniku, ni pa zajela skupnosti. Šola mora pomagati k vsestranskemu napredku skupnosti, na primer cele afriške vasi. Pred štirimi leti so začeli s prvimi poskusi za tak način šolanja. Delovalo je okoli sto takih poskusnih šol. Uspehi so bili veliki, da so prosvetni ministri sklenili, da je treba pospeševati tak način šolanja ali kakor pravijo kolektivnega napredka.

Taka šola skuša zajeti vso vas. Ugleden mož na vasi npr. razlaga vaščanom zgodovino vasi ali rodu. To vse zanj. Zopet drugega moža naučijo, kako se skopjele vodnjak, ki naj bi dajal vodo. Ko si potem doma koplje vodnjak in vidijo rojaki koristi vodnjaka, se lotijo dela tudi sami. Nato pride na vrsto umno obdelovanje vrta pri hiši ali njive. Spet posnemajo drug drugega. V šoli se zbirajo vaščani, da poslušajo agronomskega tehnika, v šoli zbira poglavar ljudi. Od šole v dosednjem pomenu ostane zelo malo, a pomaga k vsestranskemu napredku, vzbuja željo po znanju, željo, da bi lahko brali in pisali.

Šolanje je po našem sistemu v Afriki, dokler Afrika ne bo dosegla višje ravni, nesmiselno. Nekatere afriške države so veliko storile za moderno šolstvo, ki pa vendar zajame le majhen del otrok. A tisti, ki dokončajo osnovno šolo, se čutijo mnogo več kot oni, ki niso obiskovali nobene šole in iščejo službe po uradih. Da bi opravljali ročno delo, se jim zdi pod čast. Tako se ustvarjajo vrste brezposelnih, ki znajo sicer pisati in brati, a niso in nočejo biti voljni za nobeno praktično delo.

Cerkev nudi svojo pomoč in svoje izkustvo mladim državam. Značilen je primer afriške države Mali. Ta država je dosegla neodvisnost 22. septembra 1960. Ima 204.000 kv. km površine, a komaj okoli 5 milijonov prebivalcev. Država šteje dvajset različnih etničnih skupin. Katoličanov je v državi komaj en odstotek, ostali so mohamedanci ali animisti.

Leta 1965 so začeli z veliko poljedelsko poskusno šolo v glavnem mestu Bamoko, ki je zajela 5.000 delavcev in 100.000 kmetov. Škofje so povabili vse kristjane, naj nudi svojo pomoč. Škofje so domačini, poznajo afriške ljudi, njihove navade, težnje, jezik in so pokazali, kako je širjenje pismenosti tesno povezano s splošnim napredkom ljudi. Misijonarji in katehisti so po župnijskih in misijonskih skupnostih vzpodbujali ljudi, da so začeli bolj skrbeti za snego, za higieno, za zdravje. Navajali so ljudi k resnemu delu in vzbujali čut odgovornosti za druge. Sadovi so se kmalu pokazali.

Ustanova UNESCO zelo podpira napore raznih držav za širjenje pismenosti. Vsako leto praznuje tudi poseben dan pismenosti, da vzbuja zanimanja za ta veliki svetovni problem.

K. G.

BESEDA IZ NARODA

Joliet, Ill. — Ko tole pišem, je prvi pomladni dan letošnje pomladi. Tako koledarji in pratike povedo. Vreme pa po svoje, drugače. Zima se je dolgo vlekla, nadležna in sitna je bila marsikje, posebno v severnih krajih naše Amerike. Še drugod je rogovilila. Pred par tedni jugozahodno doli po Kansasu in Oklahomi. Snega so imeli, da niso mogli iz njega. Zameti so bili taki, da so na tisoče in tisoče živine izolirali, da farmarji več dni niso mogli do nje. Z letali so ji nosili in metali krmo in drugo. Zima se je letos res čudno obnašala. Zdaj počasi popušča, da bi jo le sape odnesle čimprej tja v severne kraje, kjer ima svoje domovinske pravice...

* KAJ JE DRUGEGA NOVEGA pri nas in okrog nas? Pripravljamo se na Veliko noč, ki bo kmalu tu. Pri Sv. Jožefu imamo lepe postne pobožnosti, katerih se verniki udeležujejo. Naši duhovniki se trudijo, da nam nudijo in dajejo najboljšo duhovno postrežbo. Hvaležni jim moramo biti za to.

Tudi pri naših društvih je še dosti življenja. Uradniki, ki jih vodijo, se trudijo in delajo za napredek, kolikor je to moč v sedanjih časih.

Drugi splošnih novic tudi ne manjka. Še pred Božičem sem poročal, da na južni strani, kakih 9 milj, to je na vzhodni strani meddržavne ceste št. 55 in severno od Blodgett ceste v Channahon občini (Township) bodo zgradili novo obsežno klavniško podjetje, kamor bodo preselili dosedanja klavniški obrat, ki je obratoval v Chicagu. To klavniško podjetje se bo imenovalo "Chicago-Joliet Livestock Marketing Center". Otvoritev slavnost, ko so zasadili prvo lopato za to, je bila 27. februarja. Vse podjetje bo stalo, kakor se omenja, nad 3 milijone dolarjev.

— Kam jadraro z obnašanjem nekateri mladi? Pred nedolгим je poročal JHN, da so v bližnjem Lockportu dijaki, ki posejajo Lockport High School, katere prevažajo s šolskimi busi iz okolice v imenovano šolo, napadli vozniaka (soferja) busa ter ga oropali. Dijaki so se kar na busu stegli najprvo med seboj in ko je voznik začel miriti, so se skopali nanj, ga osuvali in oropali. Tako se vozijo nekateri mladi. Oblasti bi morale v takih slučajih primerno nastopiti...

— Primarne volitve, v katerih so stranke izbirale svoje kandidate, so se vršile v torek, 23. februarja. To je mestne volitve. Kot kandidata za mestnega župana sta bila nominirana dosedanja župan Maurice Berlinsky in pa Bill Barr. V teh primarnih volitvah je Barr dobil okrog tretjino več glasov kot njegov tekmelec Berlinsky. Barr je dobil 6.001 glas in Berlinsky le 4.104 glasove. Slednji je bil že v dveh zadnjih volitvah izvoljen za župana in zdaj kandidira za tretji termin. "Chicago Sun-Times" je imel o obeh 21. febr. opis. O Barru pa, da je milijonar in "real estate developer" in bivši državni poslanec. Ta dva torej se bosta lasala za županski stolec našega mesta. Nekateri proročujejo, da v končnih volitvah 20. aprila bo Berlinsky zmagal, čeprav ga je v teh nominacijskih volitvah nadkrilil Barr. Berlinsky je prebrisan politik in zna tipati žilice javnosti

kaj izvrstno. Drugi pa menijo, denar, kdor ga ima, in tu vidijo da ima pri volitvah velik vpliv zmago za Barra. Volitve bodo pokazale, če je res tako.

V teh zadnjih volitvah je bilo nominiranih tudi šest kandidatov za položaje mestnih svetnikov.

— Davke zvišujejo naprej in naprej. Vsako leto, ko dobimo davčne opomine za davke, so na računih višje številke. Kakor govore poročila o tem, ki jih sestavljajo računski izvedenci, je šlo leta 1940 v naših ZDA od nas davkoplačevalcev od vsakega dolarja 20 centov. To je za zvezne, državne, okrajne in druge davke. V letu 1970 pa 35 centov od vsakega dolarja. Ker je tako, zato tako hitro odhajajo zeleni dolarčki iz naših žepov. Dobiš dolar, lep je zelen z lepo sliko, tvoj ali moj pa ni ves, prej ali slej gre 35 centov za razne davke, take in take. Ostalih 65 centov pa je treba previdno porabiti za kruh, za najemnine, kateri jih plačujejo, in kje so zdravniške oskrbe? Če vse skupaj sešteješ, ti komaj kaj za kakke hlačke ostane in pa kakke bolj skromne čevljičke. Za kaj drugega pa že ne. Pa se čudimo, zakaj delavci tako pogosto zahtevajo, da naj se jim za njihovo delo odrine kak dolarček več. Zakaj tako? Slaba kontrola je nad vsem. Nad verižništvom in cenami ni nobene kontrole. Zato nobene stalnosti. Danes ti daje kak dolar, jutri že ti ga vzamejo nazaj z višjimi cenami. Tako gre naprej in naprej iz dneva v dan, od leta do leta itd. Politiki nam pri vsem tem posebno pred volitvami mnogo, mnogo obljubijo, da če jim bomo dali svoje glasove, da bo nam v teh ozirih lažje sonce sijalo itd. Po volitvah pa navadno zopet vse po starem, včasih še po slabših poteh kakor pa prej.

Naj bo zaenkrat o tem drugem. Prihodnjiki pa o čem drugem.

Tone s hraba

Peter Selak se oglašuje z "Oloka"

(Konec)

V izredno lepi, kleni besedi je mož točno pokazal napake takratne dobe in jasno gledal v bodočnost. Po končani maši se je vršilo ljudsko zborovanje in dr. Kulovec je bil glavni govornik. Takrat je, oz. par mesecev prej — Hitler izvršil okupacijo Avstrije, nato Sudetije v Češki in vse je bilo po zaslugi pete kolone prepričano, da vsak čas izbruhne svetovni vojni požar; on je poudaril med tistim govorom to: "Pojdite v miru in brez skrbi domov; vojske v naših krajih zaenkrat še ne bo! In ljudje so šli potolaženi na svoje domove. Takrat sta govorila še dr. Weble iz Novega mesta in župan Brulc. Med volivno agitacijo se je rad pomešal med preprosto ljudstvo in na lastna ušesa slišal tožbe, prošnje in potrebe naroda. Kakor dr. Krek za okraj Krško, je imel tudi dr. Kulovec v načrtu izvesti mnogo javnih del v tem tako zapuščenem predelu Slovenije, okraju Novo mesto in Bela krajina. Posebno mu je bila pri srcu Suha krajina, v kateri so živeli tako dobri, pošteni, marljivi ljudje v res zelo slabih ekonomskih razmerah. Tem ljudem bi se poskrbelo v zadostni količini dobre pitne vode in za ostalo uporabo. Gradili bi se veliki vodovodni rezervoarji, kateri bi zalagali s pitno vodo vso Dolenjsko in Belokrajino. Regulirali bi se hudourniki in bila odstranjena vsa nevarnost poplav. Pogozdovanje neuporabnih predelov za kmetijstvo, izboljšanje vseh panog kmetijstva. Elektrifikacija vasi po vsej Dolenjski. Industrializacija v Dolenjski — zaščita delovnega človeka in uvedbi kmetij-

ske in obrtne zadruge in s šolstvom pripomoči izobrazbo delavca in kmeta. S težavo je gledal, ko so odhajali naši ljudje za zaslužkom v tujino in tam trošili svoje mlade moči. Radi tega je hotel ustvariti industrijo na domačih tleh, saj naša zemlja nudi dovolj surovin doma in naš človek bi bil gospod na domačih tleh.

Ko so se začela izvajati prva dela, so se nad Evropo začeli zbirati temni oblaki in sipali smrt in razdejanje po vsej evropski celini. Po nenadni smrti dr. Korošca dne 14. decembra 1940 je proti lastni volji prevzel težko odgovorno delo vodstva slovenskega ljudstva v izredno težkih razmerah in odgovorno delo v ministrstvu in vodstvu države v vladi v Beogradu do smrti. Za njegovo smrt sem izvedel potom radia v župnišču na Krki na Dolenjskem v opoldanskih poročilih. Takrat sem bil pod orožjem — rezervist 37. peš. polka iz Ribnice. Zelo je vse potrla ta vest. V popoldanskih urah tistega dne — na Cvetno nedeljo 1941 — smo marširali od tam skozi Slovensko Kočevje, Zdensko vas v Vel. Lašce, kamor smo prišli v poznih urah zvečer. Naslednje jutro so dnevniki poročali o napadu Hitlerja in Mussolinija na ozemlje Jugoslavije o zverinskem bombiriranju Beograda in o smrti dr. Kulovca. Popoldne tistega dne sem stopil v združeno trgovino (konzum) tam.

Pa mizo so sedeli velikolaški župnik g. Ramovš Viktor, zelo častitljiv, blag in moder mož, drugi Znan in več mož iz Laš in debatirali o takratnem resnem položaju. Oglasi se g. župnik in pravi: "Saj ne vemo nič točnega. Vesti iz Beograda so skoro vse pretrgane, kar izvem, izvem samo potom Londona in Berna v Švici, pa naj bo to resnica ali ne." Kulovec je odšel in bojim se, da bo šla za njim vsa Jugoslavija. Mož je imel prav. Če bi bili vsi Jugoslavlani edini in skupni kakor veriga, bi takratnega navalala tako močne in tehnično oborožene ter res do skrajnosti izvežbane nemške armade in njenega udara ne vzdržali dolgo. Tega se je pokojnik dobro zavedal, se resno trudil za vsako ceno za mir, dobro se zavedajoč, da Nemčiji bodo nekoč pošle moči in bi nastopili z lahkoto pozneje. Tako so pa nastopile razne častiteljne, puhle glave in upropastile sebe in milijone narodov Jugoslavije — za prazen nič.

Po več letih sem šele točno izvedel za tragično smrt pokojnika. Pripravil se je za cerkev, da opravi sv. mašo. Tedaj so prihrumeli nemški bombniki in val za valom sipali bombe na nedolžno prebivalstvo Beograda. Na poti v zaklonišče ga je zadela bomba in popolnoma raztrgala, tako da ga ni bilo dati za pokop. Ko so se napadi trenutno nekoliko pomirili, so njegovi duhovni sobratje Slovenci: p. Tumpej, Tomaž Ulaga in drugi poiskali njegove ostanke, jih spravili v krsto in prenesli na pokopališče in tam izročili zemlji njegovo izmučeno truplo. Ti so bili tudi njegovi pogrebci poleg ostalih sobratov: gg. Jenko Janez, sedanji škof v Kopru, senator Smodej in par ostalih Slovencev. Tam ob Savi in Donavi čaka njegovo truplo častitljivo vstajenje, njegova duša pa uživa pri Bogu večno srečo in tam z večjo vno delo za slovenski narod. Ves Beograd je bil takrat v ruševinah in bolečinah, povsod vse natrpano z mrličji, zato je razumljivo, da mu ni mogel nuditi dostojnega pogreba, kakršnega bi mu nudil v rednih razmerah.

Dr. Kulovec je bil sin Dolenjske, za nje korist, za njen procvit in dobro je posvetil vse svoje moči. Dobro je poznal nje bedo in zapostavljenost. Samo bom žel julija tja na obisk. Doslej so že darovali: Joseph Ferra \$200; John Petrič \$10; neimenovani iz Chicage \$10;

Čeprav je bil preprost, domač in priazen, je bil tudi strog in odločen. Laž, denunciacija nista imeli mesta pri njem. Spoštovan je vsako pošteno avtoriteto in suverenost, je pa včasih sprožil med vrhovi našega naroda v Beogradu in v oblastni skupščini, pozneje pri banski upravi, krepke debate, tudi z dr. Korošcem, čeprav je živel z vsemi v najlepši slogi. Ko so se pomirili, so se vse vezi še bolj okrepile. Ko je bil l. 1925 kmetijski minister, se je v avdijenci kralja Aleksandra odločno postavil po robu, kadar je šlo za važne interese kmeta v vsej državi, posebno v Sloveniji. Po pripovedovanju raznih prič takratne dobe je, kadar je kralj okleval, rekel z resnim glasom: "Veličanstvo! Jaz odgovarjam za Vaša dejanja!" In kralj je poslušal nasvet ministra.

In še pri nekem dogodku po pripovedovanju dr. Kuharja bo šel dr. Kulovec na častno mesto v zgodovini Slovenije in Jugoslavije. V zadnji predvojni vladi Jugoslavije, dr. Cvetkovića, je bil podpredsednik. Par dni pred Hitlerjevem vdorom v Jugoslavijo je sklical k sebi na referat vse vrhove ministrstva, vojske in mornarice. Dobro se je zavedal težkoč takratne generalitete, vendarje razne puhle in častiteljne glave pošteno okregal in rekel nekaterim: "Gospod! Tam so vrata! Pojdite!" Kakor sem od dr. Kuharja kupil, tako vse tudi prodam. Zgodovina bo nekoč tudi svoje povedala.

Pokojnik je bil tudi človek. Poleg dobrih lastnosti je imel tudi napake. Kdo pa je brez tega? Nihče! In tega se je sam dobro zavedal in skušal vse to popraviti.

Od tistih časov je že minilo 30 let in se je marsikaj spremenilo, kakor se spreminja sleherno dobo. Dela naših velikih se trenutno popolnoma odmaknejo v ozadje, nato pa bodo zaživela v novi, lepši dobi luči. Zato spoštujemo dela naših velikih mož. Ob tem mi nehoti silijo v pero besede nadškofa Jęglića, katere je večkrat zapisal po svoji: "Onda! Kaj bo z našo Slovenijo?" Ob tej 30-letnici žalosti, gorja in Sloveniji in v vsej Jugoslaviji pomnožimo svoje molitve, naj Bog odvrne vso nesrečo nad našim narodom ter ta in vsi ostali narodi Jugoslavije žive v miru, sreči in bratski ljubezni naprej!

Bog živi!

Peter Selak

Cerkev brez stolpa

CLEVELAND, O. — Pod Peco na Koroškem leži mala vasica Večna ves med Globasnico in Dolinčicah v lepi podjunijski dolini, kjer se je rodil pokojni prevzvišeni škof dr. Gregorij Rožman. Na sredi vasi stoji mala cerkevka že od 12. stoletja, ki pa je sedaj brez stolpa, ker se je podrl meseca oktobra preteklo leto. Stolp se je zrušil na blizu stoječe župnišče in pokopal pod seboj tamkajšnjega mežnarja Baldeta, ki je tam živel in opravljal svojo službo. Zraven cerkve še sedaj na zemlji ležijo trije zvonomi in čakajo, da jih bodo nekoč dvignili v stolp, kadar bo na novo pozidan. Načrti so že narejeni in bodo spomlad začeli zidati stolp in popravljati cerkev, če bodo do tega časa zbrali dovolj denarja. Večna ves, ki spada pod faro Smihel, ima samo okrog 30 hiš, zato bodo finančno težko sami zbrali dovolj denarja. Zato prosijo za pomoč rojake v Ameriki. Veliko naših novonaseljencev je bilo tam po drugi svetovni vojski v begu, stv in jim je Večna ves dobro znana.

Vsak majhen dar je dobrodošel. Kdor želi kaj darovati, lahko pošlje na naslov: Joseph Ferra, 444 East 152nd Str., Cleveland, Ohio - 44110. Zbran denar bomo osebno nesel na Koroško, ko bom šel julija tja na obisk.

Doslej so že darovali: Joseph Ferra \$200; John Petrič \$10; neimenovani iz Chicage \$10;

Frank Kocin Sr. - \$10; Eddie Kocin \$5; Rev. Iggy Beran, Wis. \$5; Rev. Rudolph Urbic, Wis. \$5; Stefan Zorc, Col. \$5; John Poznik \$1.

Vsem darovalcem najlepša hvala!

Joseph Ferra

Vesti iz Slovenije

Nov obrat v Trbovljah
Strojna tovarna Trbovlje in investicijski biroji Trbovlje bodo s skupnim denarjem zgradili obrat za industrijsko izdelavo orodnih strojev. Stroje bodo izdelovali po načrtih zahodnonemškega podjetja "Siemens". Delavci so že na praksi pri Siemensu. Sprva bo delalo v obratu 41 ljudi. V obrat bo treba vložiti približno 22 milijonov dinarjev.

Delavcev manjka

Velenjski rudnik lignita je lani nakopal 261 ton več kot je bilo predvideno v letnem načrtu. Letos so si postavili za cilj 3,6 milijonov ton. Primanjkuje jim pa delavcev. Samo v jami bi lahko zaposlili 100 rudarjev in še nekaj desetih ključavničarjev in električarjev.

Zasluge je sorazmerno dober, saj dobe ključavničarji in električarji do 1700 dinarjev mesečno. Tudi za stanovanja se rudnik trudi in zida sedaj samski dom za 360 stanovanjcev.

Duhovniška smrt

Dne 6. marca je na Trsteniku na Gorenjskem po daljši bolezni umrl salezijanec g. Jože Lovrenčič, rojen leta 1894 v Filovcih v Prekmurju. V duhovnika je bil posvečen leta 1923.

Kmetje dobijo pokojnine?
Kmetje v Sloveniji nimajo še nobenih pokojnin, bodo pa jih dobili, če pojde vse po sreči. Pristojna komisija je izdelala zakonski osnutek, po katerem naj bi znašala kmečka mesečna pokojnina 250 dinarjev (\$15.60).

Potrebna starost za pokojnino naj bi bila 65 let za moške in za ženske. Do pokojnine naj bi imel pravico samo en član v družini. Izplačevati bi jih naj začeli leta 1973.

Ni še znano, koliko bodo morali kmetje za to pokojnino prispevati. Menda naj bi dve tretjini stroškov za plačevanje te obvezne pokojnine za kmete plačevali ti s svojimi prispevki, eno tretjino pa naj bi dala skupnost.

Poslopje teološke fakultete v Ljubljani bodo prezidali

Ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogačnik je v pastirskem pismu za letošnji post obrazložil potrebo po prezidavi poslopja teološke fakultete v Ljubljani. To poslopje je bilo zgrajeno že pred 125 leti pod škofom Alojzijem Wolfom, po katerem je tudi dobilo ime "Alojzijevišče".

V to poslopje, ki je služilo prvotno na nekaj dijaški dom, se je po prvi svetovni vojni preselila Teološka fakulteta ljubljanske univerze. Na njej so študirali tedaj le bogoslovci ljubljanske škofije. Po vojni študirajo tam bogoslovci vseh treh slovenskih škofij iz izjemno zadnjih dveh letnikov mariborskih bogoslovcev, ki so se preselili domov v Maribor.

Na fakulteti je 201 slušatelj iz treh slovenskih škofij, pa še 80 redovnih bogoslovcev.

Prostori so premajhni in zastareli, zato so se slovenski škofje odločili, da zgradbo prezidajo in preurede, da bo boljše odgovorjala svojemu namenu. Dovoljenje za prezidavo so dobili, potrebujejo pa denar. Sedanji program bo stal predvidoma 6 milijonov novih dinarjev, izvajali ga bodo po postopoma.

Z aprilom 42-urni delovni teden

V Sloveniji bi morali že lani z 31. marcem uvesti 42-urni delovni teden. Povsod se to ni dalo izvesti, zato so uvedbo odložili do 1. aprila letos.

FRAN ERJAVEC:

IZBRANI SPISI

Avguštin Ocepek

II

Avguštin Ocepek, ker tako je bilo možu ime, stanoval je že dvaintrideset let v staromaterini hiši. Koliko let je imel, tega ni nihče natanko vedel, toliko je bilo gotovo, da se ta leta, kar je pri nas stanoval, ni prav nič izpremenil. Ijudje so sicer govorili, da mu jih ne manjka veliko do šestdesetih, dasitudi bi mu jih človek ne prisodil več nego trideset. Ocepek je bil pisar pri davkarstvu, vsak dan je služil po dve srebrni dvajsetici. S tema dvema dvajseticama je živel prav zadovoljno; česti ni bil nikoli lakomen, torej se tudi ni poganjal za višjo službo, ker si je mislil, čim večja je služba, tem večja je odgovornost, tem večje so skrbi.

Avguštin Ocepek je bil zakonski sin Jurija Ocepka, poštenega kajzarja s Kozjega Vrha. Ime Avguštin sicer ni navadno v naših krajih, v kozjevrških krstnih bukvah ga ne najdeš v drugo in tudi naš junak bi ga ne bil dobil, ko bi si bili dali mati kaj dopovedati. Ali kaj? Vsi ugovori očetovi so bili bob ob steneno. Dasitudi očetu ta materina trma ni bila nikakor po volji, vendar so se jej naposled udali. Pa kdo bi mogel tudi svoji ženi v tacihi okoliščinah kaj odreči! Krstili so ga tedaj za Avguština in to ime bo nosil vse svoje žive dni.

Ko je nekoliko odrasel, pasel je drobnico svojega očeta, to je: pet koz in dve ovci. Ko je enkrat na paši sedel na plotu in zvonil z razpraskanima nogama, pride mu na misli, da bi bilo bolje gospod biti, nego se v Kozjem Vrhu na kozami po grmovji plaziti. Takoj je sklical svojo čedo in, dasitudi je solnce stalo še visoko na nebu, gnal je vendar že domov in se nikoli ni svojih koz tako drvil, kakor tisti popludani.

Materi e bilo ako po godu ukaželjnost njih sina; od samega veselja so se jokali. Oče so ravno pod veliko hruško obrezovali toporišče za novo sekuro, ko pridejo mati k njim, da bi jim oznanili Avguštinovo željo. Seveda so mati veliko še sami pristavili, posebno fantove bistroumnosti niso mogli prehvaliti. Svoj govor so sklenili z besedami: "Saj sem vedela, da je fant za kaj boljšega namenjen, nego za ubozega kmeta."

Oče pa niso dejali ni črne ni bele; meni nič, tebi nič so naprej gladili toporišče. Še le, ko so mati prenehali, denejo rezilnik na stran, potegnejo še nekolikokrat toporišče skozi roke, da bi se prepričali, je li že dosti gladko ali ne. Kakor je bilo videti, bili so s svojim delom zadovoljni, torej je prislono k hruški in se obrnejo na pol proti materi:

"Ljuba moja, ne vem, ali bi ti kaj odgovoril na tvoje čbenčanje, ali ne; morda si izgubila vso pamet, ker govoriš brez vsega premisleka. Fantu bi že ne zameril, če mu pride kaj tacega na misel, saj vemo; mladost je norost; ali da si še ti v svojih letih tako neumna, da fanta podpiraš v tej misli, to mi ne gre v glavo. Ljuba moja, šola je draga. Kdo bo pa plačeval zanj, saj veš, kako nama vselej prede za davke, zdaj bi si pa še novih skrbi bil na glavo vlekel! Stara, to ti rečem, ne izpridi mi fanta, pa na miru mi ga pusti; ravno zdaj, ko mi vsaj za pastirja zalega, spravila bi mi ga rada od hiše. Le nekoliko pomisli!"

"To sama vem, da je šola draga, ali bomo že izkusili na kak način; le pogledj Pavlačevega Matevža! Pavlačevi nič bolje ne morejo, nego mi; pa bo vendar sin k letu novo mašo pel. Saj gospodje tudi sami pomagajo

takim, ki vidijo, da so prebri-sane glave in da se dobro uče, to sem že večkrat slišala. Ti pa nečeš dobro svojemu sinu, ali hčeš po vsej sili, da bo fant trpel, kakor ti trpiš? Delaš kot črna živina, pa kaj ti pomaga, revež boš vse svoje žive dni! Da le moreš tak biti, da še svojemu sinu ne privočiš boljšega in obilnejšega kruha. To si oče, da se Bogu smili!"

"Baba, zdaj pa tiho, imam že dosti. Če je črni kruh zame dober, zakaj bi pa za mojega sina ne bil? Po tvojih mislih je fant če ne za več, vsaj za škofa namenjen. Pojdi se solit! Boš le videla, tvoja prevzetnost se ti bo utepala. To ti rečem, ne jemlji mi tega več v misel, fant ostane doma, pa je mir besedij!"

Kakor bi se bali, da pri vsem tem še ne bo konca besedij, vstanejo in godrnjaje jo pobrišejo po stezi med njivami, napravijo si ga jedno pipico in še nikoli ga niso tako srdito pokali, kakor danes, tako jih je žena ujezila.

Mati pa sedejo na klop pred hišo in jokajo; Avguštin je ves pogovor slišal, stal je namreč za hlevom in je nohtove grizel; zdaj se pa pridruži materi in ker vidi, da jokajo, pomaga jim še on.

Ko so oče prišli k večerji domov, tedaj so mati še šobo napeli in so se držali, kakor hudo vreme; dva dni niso besedice izpregovorili z očetom, akoravno se jim je videlo, da jih to strašno težko stoji. Toliko bolj so pa vzdihovali in svojega Avguština milovali, ker so mislili, da bodo tako najhče omečili in obrnili očeta na svoj kolovoz.

Oče so bili pa tako poredni, da so se delali, kakor bi ne zapazili hudega obraza in ne slišali globocih vzdihljajev in so bili veseli, ker so mislili, da bo zdaj za vselej konec tega prepira. Ali v tem so se motili; mati so bili le na videz premagani; na njihem so se pripravljali na novo vojsko, nenadoma so mislili očeta spet napasti, in da bi bila zmaga toliko gotovejša, iskali so si zaveznikov in so jih tudi našli. Ko bi bili oče vedeli, kaka nevihta se zbira nad njih glavo, gotovo bi tudi ne bili rok križem držali. Zdaj pa, ker so bili že svoje zmage veseli in niso bili pripravljeni na novi in veliko hujši napad, bojimo se skoraj za stanovitnost ubozega očeta.

Prvi, katerega so mati dobili na svojo stran, bil je Krivček, mož po vsej fari in še daleč okrog dobro znan. Bil je izučen čevljar, ali kar je cesarja odslužil, ni prijel več za kopito; sicer je bil pa pri vsaki reči, posebno, kjer se je kak požirek vina zastonj dobil. Mešetaril je najrajši, nobeno pismo ni bilo storjeno in nobena krava ni bila prodana, da bi Krivčka ne bilo zraven. V vasi so ga imeli tudi za vedeža, in kdor je iskal dobrega sveta, obrnil se je na Krivčka; le to napako je imel mož, da ga je duh modrosti vselej še le takrat obsenčil, se ga je nekoliko nalezl pri "Zupanovih". Za silo je znal tudi na klarinet — ali po njegovem na "klenet" — piskati in pred pustom je šel vselej med godce. Ker je bil šaljivega, pa časih tudi presneto kosmatega govorjenja, zato so ga povsod radi imeli in kjerkoli je bil kak dirindaj, povprašal je vsakdo, je li bil Krivček zraven, ali ne?

(Dalje prihodnjič)

Žrtve zime

CHICAGO, Ill. — Na povprečen zimski dan je v ZDA onesposobljenih za reden posel okoli 8 milijonov mož, žena in otrok zaradi nesreč in boleznj.

Jože Grdina:

Po stopinjah Gospodovih

(Nadaljevanje)

Po teh zaključnih preiskavah in strogo natančno pregledanem prtu in podobi Gospodovi je izšla v New Yorku knjižica "The Holy Shroud" — Sveti mrtvaški prt, v kateri je priobčena zgodovina tega Mrtvaškega prta, vse od tedaj, ko ga je kupil Jožef iz Arimateje, pa do končne preiskave. V tej knjižici so poleg popisa priobčeni mnogi fotografski posnetki, kot jih je odkrila fotografska kamera; tako Gospodov obraz in celo Njegovo Telo. Je res nekaj čudovitega in vsak dvom o pristnosti te podobe je izključen. Knjižico je poleg provinciala Johna Sephtona in cenzorja Rt. Rev. John M. Fearnas S.T.D. odobril tudi Francis, kardinal Spellman, D. D., Archbishop of New York, 16. novembra 1953.

Žal, da o tem prtu, na katerem je po izjavi strokovnjakov prava podoba božjega Zveličarja, naši ljudje kaj malo vedo. O marsičem drugim, manj važnem, se veliko več piše kot o tej pravi podobi našega Odrešenika, ker se na tem prtu vidi, kaj vse je Gospod trpel vse od sodne palače Poncija Pilata pa do Kalvarije, posebej na križu, ko je bilo završeno odrešenje. Prav zato, da bodo ljudje bolj vedeli o podobi božjega Zveličarja na Mrtvaškem prtu Jožefa iz Arimateje, navajam to, kar sem čital in tako podajam slovenski javnosti, da bodo naši rojaki širrom Amerike bolj upoštevali, kaj vse je Jezus Kristus storil za nas. Mogoče je Bog v svoji Modrosti sam določil, da se v teh časih, ko se tako sramoti in taji božanstvo Jezusa Kristusa in Njegovo zaslužnje, svetu pokaže pravo podobo trpečega Zveličarja, katero je odkrila fotografska kamera.

Po končanem Križevem potu, ki je bil zaključen pred Gospodovim grobom, zapustim baziliko Božjega groba ter se vrnem na Via Dolorosa. Danes je Veliki petek in baš tisto popoldne sem si hotel ogledati zgodovinski kraj nekdanjega gradu Antonija, kjer je Poncij Pilat, cesarski namestnik v Judeji, v imenu rimskega cesarja Tiberija obsojil Jezusa Kristusa v smrt na križu. To popoldne sem si izbral predvsem zato, da bom na Litostrotosu pri daritvi sv. maše, ki je bila napovedana za tisto popoldne. Pri tretji postaji zavijem na desno, proti vzhodu, potem pa nalahno navzgor, kjer pridem do močocene stavbe Ecce Homo. Tu skozi velika vrata stopim v notranjost stavbe, kjer se nahaja bazilika Ecce Homo: Monument spreobrnjenja Juda Alfonza Marija Ratisbonne.

Ko vstopim v uradne prostore Sionskih hčera — sester, je bilo zbranih že dosti ljudi, ki so prišli, da prisostvujejo sv. maši. Moja prva skrb je bila, da najdem sestro Leopoldo. P. Jozafat Ambrožič mi je povedal, da je tukaj, pa se obrnem do ene izmed sester ter jo vprašam, če bi mogel govoriti s sestro Leopoldo. Iz Amerike sem in sicer Slovenec; prav zato bi jo rad videl in govoril z njo. Na to moje prošnjo mi sestra odgovori: Seveda. Jo bom takoj poklicala. Ni trajalo dolgo in že je prišla sestra Leopolda, me smehljajočega obraza pozdravi, pa pravi: Vi ste Slovenec iz Amerike? Po zdravljenu in Bog vas sprejmi na kraju Gospodovega trpljenja. Potem se vsede poleg mene, na kar sva pričela živahen razgovor.

Povedala je, da je doma iz lepe Gorenjske, od katere se je poslovila še v zgodnjih dekletskih letih ter stopila v samostan, kjer kot redovnica služi Bogu že 60 let. Kaj, tako dolgo ste že redovnica? Tega Vam jaz ne bi prisodil, kajti jaz sem menil, da bi ji po njenem obrazu prisodil komaj za 60 let. Pa se zasmeje: O

ne, jih je že 80. Kaj? Primaruha, tega pa ne bi verjel. O ja, leta gredo, je dejala smeje. In pri vsem tem še vedno čvrsta, zdrava in vesela opravlja svojo službo, kjer z drugimi vred v samostanu moli za spreobrnjenje Judov, kot je bil namen o. Alfonza Marija Ratisbonne, ki je po spreobrnjenju postal goreč katoličan in duhovnik.

Med pogovorom jo vprašam, kdaj bo tukaj sv. maša? Pa pravi: Ob dveh popoldne in sicer bosta dve — ena v baziliki Ecce Homo, ta bo v angleškem jeziku, druga v francoskem jeziku bo pa na Litostrotosu. Vi kot Amerikanec boste šli gotovo k angleški. Ne, častita sestra, to pa ne; jaz hočem biti pri sv. maši na Litostrotosu, pa če je tudi v francoskem jeziku. Prostor je glavno, jezik tukaj ne šteje: danes na Veliki petek hočem biti pri sv. maši na Litostrotosu, saj hvala Bogu, da morem biti na tako znamenitem in svetem kraju pri tej Najsvetejši daritvi. A tako? Imate prav!

Ko se tako razgovarjava, se ozrem na srednje veliko sliko na steni, pa vprašam sestro: Kdo je pa to? Nato mi odgovori: To je pa Alfonz Marija Ratisbonne. Njemu se je v Rimu prikazala Brezmadežna Devica Marija in on se je potem spreobrnul. Kaj, Ratisbonne je? O njem in o njegovem spreobrnjenju sem čital. S pozornostjo sem gledal moža lepega intimnega, pa resnega obraza, oblečenega kot katoliškega duhovnika.

O Ratisbonnu in njegovem spreobrnjenju sem prvič čul leta 1914. Iz Amerike sem se vračal. Naši ljudje, ki potujejo v Ameriko, posebej pa nazaj v svoj rojstni kraj, gredo kar naravnost do Trsta, od tam pa z železnico domov. Jaz pa ne, napravim daljši ovinek in namesto, da se peljem do Trsta, izstopim že v Neaplju. Središče nekdanje Rimske države, Italijo si hočem ogledati, zlasti Večni Rim. Ko je parnik "Cincinnati" dospel v Neapelj, sem izstopil ter se z brzovlakom mimo slovečega Monte Casina odpeljal proti Rimu, kjer je tedaj vladal Katoliško Cerkev eden izmed velikih papežev Pij X., ki je že v naši dobi dosegel čast oltarja.

Kupujte v mestu v petek od 10. dop. do 5.45 pop. — V podružnicah do 9.30 zvečer

MI DAJEMO IN ZAMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

MAY'S BUDGET STORES

DOWNSTAIRS

Posebna nabava! Moške G. I. T-majice in prvovrstne spodnje hlače

10 za 6.60

"G.I." T-MAJICE:

Močni, trpežni česani bombaž. Od U.S. vlade zavrnjene T-majice. Se ne skrijajo! V velikostih S-34 do 36, M-38 do 40, L 42 do 44, in XL-46. Zelo dober kup!

SPODNJE HLAČE:

Izredna vrednost. Vse prvovrstne. Sortirane enobarvne v velikostih 30 do 42.

Budžetni oddelek moških oblačil, v vseh 7 trgovinah.

plinov in prahu mešala z zrakom in vsaka od teh snovi je nevarno škodljiva človeškemu zdravju.

Največ teh nevarnih strupov prehaja z dihanjem v organizem, iz ozračja pa jih pobira tudi dež. Iz zemlje prehaja potem v rastlinstvo in s hrano ter vodo zopet v organizem.

Zaradi kopičenja strupenih odpadkov je zrak v mnogih industrijskih mestih postal zelo nevaren zdravju. V nekaterih mestih vdihava oseba na prostem toliko dima, kot če bi pokadil 100 cigaret.

Ponekod je voda tako okužena, da pri namakanju in pranju perila nekatere tkanine kar razpadejo. S kroženjem med živimi bitji in rastlinstvom se zrak čisti in obnavlja. Vsa industrija v ZDA pa porabi več kisika, kot ga more vračati vsa vegetacija na svetu. Avtomobil porabi na vsakih 1000 milj toliko kisika, kolikor bi ga porabil en človek v celem letu.

Onesnaženje zraka in vode je postalo svetovni problem velikega obsega. Cista in zdrava pitna voda je že taka redkost, da jo prodajajo skoraj po isti ceni kot mleko. Še pred 30 leti čisti reke, kakor Ren v Nemčiji in Volga v Rusiji, so sedaj tako okužene z industrijskimi odpadki, da nekatere vrste rib v njih ne more več živeti. Enako se je zgodilo skoraj pri vseh velikih rekah, ki tečejo skozi industrijske kraje. S tem pa niso prizadeti samo ribe v vodi, ampak tudi vsa naselja ob rekah: naravne lepote izginjajo, letovišča so prazna in rib za prehrano zmanjkuje.

Vlade in privatna industrija žrtvujejo ogromno denarja, da bi zmanjšale dnevno okuženje zraka in vode, a z napredkom industrije in selitev tovarn v "čiste" kraje pa se taki problemi vedno znova kopičijo.

Bog nam je ustvaril lep svet, nam dal za življenje čisti zrak in čisto vodo, a človeštvo zamejuje gostoljubnost narave in grabi za udobnostmi moderne civilizacije. Človek se ne more ponašati, da dobro obvlada svet.

Skrb za množice

Ko so predstavniki naše motorne industrije na sestanku v zvezni zbornici vprašali enega izmed predstavnikov avtobusnih podjetij, zakaj nekatera naša avtobusna podjetja namesto domačih avtobusov raje kupujejo avtobuse tovarne Mercedes Benz, jim je ta odvrnil: "Zato, da se tudi naši 'navadni ljudje' lahko pohvalijo, da se vozijo — z Mercedesom!"

Male help wanted

Slovenian man wanted to take care of yard work, for elderly man, for the Spring and Summer season. Call 361-5887.

(60)

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo

Iščemo izkušenega tiskarja (pressmana). Nastop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebno v uradu, ali kličite 431-0628.

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

(x)

MALI OGLASI

Iščemo stanovanje

dvojica srednjih let želi štiri sobno stanovanje z garažo v Euclidu. Kličite 486-4265.

(60)

KRAVJI GNOJ NAPRODAJ

1 bušel \$1, samokolnica \$1.25, 1 naložek tovarnjaka \$25. Radi pripeljemo. Frank Zorich, telefon 1-286-6780.

(62)

Marija Pomoćnica—Neff Rd.

Naprodaj moderna dvodružinska hiša, 5-5, kot nova, dvojna garaža. Kličite:

GEORGE KNAUS Real Estate
819 E. 185 St.
telefon 481-9300

(60)

V najem

Oddamo 3 opremljene sobe, zgoraj, blizu White Motors. Moški ima prednost.

Kličite 431-6667

(60)

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Ves prostor nad prvim nadstropjem je tvoril velik atelier, ki so ga napravili s tem, da so odstranili vse stene. Bil je to neke vrste pandemonium, v katerem je tekmoval umetnik z dandyjem. Semkaj so se zatekale in tu so se kopičile vse Albertove kaprice, sledeče druga drugi: lovski rogovi, basi, flavite, kratko rečemo cel orkester, kajti Albert je čutil enkrat, ne zanimanja in daru za glasbo, ampak željo, pečati se ž njo; tu so bila stojala, palete in barve, kajti ko se je naveličal glasbe, se mu je zljubilo, pečati se s slikarstvom; nadalje so se nahajali tukaj rapirji, rokavice, meči in palice, kajti Albert je prišel končno do tega, da se je kakor vsi modni gospodje z neizmerno mnogo večjo vstrajnostjo kakor godbi in slikarstvu posvetil trem glavnim umetnostim, brez katerih ne sme biti lev sedanjosti, ter se boril, boksal in bil, in ta prostor, posvečen vsem telesnim vajam, so obiskovali drug za drugim Grisier, Cooks in Charles Leboucher.

Poleg tega so bile v tej odlikovani sobi še stare škrinje iz časa Franca I., omare, polne kitajskega porcelana, japonskih vaz, rajens Luce de la Robbia in skled Bernarda de Palissy, stari fotelji, na katerih so sedeli morda Henrik IV. ali Sully, Ludovik XIII. ali Richelieu, kajti dva izmed teh foteljev sta bila okrašena z grbi, na katerih so se bleščale na azurnem polju francoske tri lilije in nad njimi kraljevska krona; iz tega je bilo sklepati, da sta del luvreskega pohištva ali vsaj del pohištva kaknega kraljevega gradu. Na teh foteljih, ki so bili prepreženi s temnim blagom in so razlivali okoli sebe duh resnosti, so bile nametane pisane vse križem najdražje tkanine najpestrejših barv, ki so bile barvane pod perzijskim nebom ter so izšle izpod prstov Calcuttskih in Chandernagorskih žena. Kaj imajo pomeniti te tkanine na tem mestu, je bilo težko določiti. Razveseljuje oči, so pričakovale, da izvršijo nalogo, neznano zdaj še cel njihovu lastniku, ter krasile za zdaj sobo z odsevom svojega svilenega in zlatega bleška.

Na mestu, katero je zapazilo oko najprej, je stal piano, ka-

teri sta napravila Roller in Blanchet, piano iz rožnatega lesa, vrezan po obliki naših lili-pustkih salonov, ki pa je hranil v svoji sicer majhni notranjosti vendar cel orkester ter je stokal pod težo mojsterskih del Beethovenih, Webrovih, Mozartovih, Haydnovih, Grettyjevih, Porporinih.

Povsodi, na stenah, nad vrati in še celo na stropu so viseli meči, bodala, criki, (malajska bodala) kopja, sekire in cele oprave, pozlačene, damascirane. Po mizah so ležali herbarji in mineralije in stali nabasani ptiči, razprostiraje svoja krila v nepremičnem poletu in odpiraje kljune, da jih ne zapro nikdar več.

Ne da bi bilo treba še povdarjati, je čitatelju pač umljivo, da je bila to najljubša Albertova soba.

Vendar se je mladi mož on dan, ki je bil določen za svidenje, naselil v malem salonu v pritličju. Tukaj so bili na mizi, ki je stala poleg, širokega divana, vsi znani tobaki, od rumenega petrogradskega do črnega sinajskega, in v pisanih lončkih iz fajencine, ki jih častijo pred vsem Holandci, so se lesketali maryland, porto-ricco in latakije. Zraven tega so bile nastavljene v škrinjah iz dišečega lesa, uvrščene po velikosti in kakovosti, smodke puros, regalije, havane in manile. Končno je bila v odprti omari zbirka nemških pip, v katere je bilo vdelano zlato in so imele dolge cevi iz maroquina, vijoče se kakor kače in pričakujoče poželjenja kadilčevega. Albert sam jih je dal nastaviti v simetričnem neredu, katerega radi gledajo gostje moderneja zajutрка skozi dim, ki ga pihajo od sebe in se vije v dolgih valovitih črtah proti stropu.

Tri četrta na deset vstopi komornik. Razum majhnega petnajstletnega grooma, ki je govoril samo angleško in ubogal na ime John, jedini Albertov sluga. Seveda se razume, da je služil ob navadnih dneh tudi njemu domači kuhar in da mu je bil ob posebnih priložnostih na razpolago lovec njegovega očeta.

Komornik, ki se je imenoval Germain in je vžival popolno zaupanje svojega mladega gospodarja, mu prinese zavoj časnikov, katere položi na mizo, in zavoj pisem, katera izroči Albertu.

Albert jih opazuje raztreseno in izbere dve izmed njih s fino pisavo in duhtečim zavitkom, jih razpečati ter prečita z neko pozornostjo.

"Kako sta prišli ti dve pismi?" vpraša.

"Jedno je prišlo po pošti,

drugo je prinesel komornik gospo Danglars."

"Dajte gospej Danglars javiti, da prostor, kateri mi ponuja v svoji loži, sprejemam... Toda čakajte..., potem pojdite tekom dneva k Roži, ji povejte, da hočem na njeno povabilo po operi z njo večerjati, ter ji nesite šest steklenic izbranega ciperskega, ksereškega in malaškega vina ter sodec ostenskih ostrig... Vzemite ostrige pri Borelu in recite izrečno, da so za me."

"Kdaj hočete imeti pripravljen zajutrk, gospod?"

"Koliko je ura?"

"Tri četrta na deset."

"Torej naj bo pripravljen vse točno ob pol najstij. Debray bo moral morda v ministerstvo... In poleg tega (Albert pogleda v svojo bilježnico) je to ura, ki sem jo določil grofu: 1. maja ob pol najstij dopoldne, in dasi njegovi obljudi ne pripisujem posebne resnosti, hočem biti vendar točen. Čakajte, ali ne veste, če je že vstala gospa grofica?"

"Če želite, gospod grof, vprašam."

"Da... prosite gospo grofico, naj mi posodi jedno svojih liker-skih menaž, kajti moja je nepopolna, in povejte ji, da mi bode popoldne proti tretji uri čast pokloniti se ji in jo prosim dovoljenja, da ji nekoga predstavim."

(Dalje prihodnjtje)

Prva združena nabirka

DENVER, Colo. — Prva združena dobrodelna nabirka v ZDA je bila po vsem sodeč izvedena v tem mestu leta 1877 kot predhodnica "Community Chest". V nabirko je bilo vključenih 23 dobrodelnih postrežb in ustanov.

V blag spomin

OB ŠESTI OBLETNICI ODKAR JE V GOSPODU PREMINULA NAŠA LJUBLJENA MAMA IN STARA MATI

Anna Klancar

Izdihnila je svojo plemenito dušo dne 25. marca 1965.

Hvala, naša dobra mam, vso ljubezen ste nam dala, vse moči in vse skrbni božji mir, nebeška sreča bodita z Vami v večnosti, kjer duša naj Boga slavi.

Zaljuči:

hči ROSE FAJDIGA
sinova FRANK in LOUIS,
snahi CECILIA in EVELYN,
zet JAKOB FAJDIGA,

vnuč, vnučkinje in drugi sorodniki

Cleveland, O. 25. marca 1971.

Zaljuči:

MARY, soproga

STANLEY, sin

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Willowick, O. 25. marca 1971.

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frances Yucevicius
Social Director	Nancy Owen
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

Minutes of the SEMI-ANNUAL MEETING of the Holy Family Society

January 30, 1971

(Continuation)

The President, Mr. Konrad, now called on the Treasurer, Anton J. Smrekar, for the Financial Report.

Mr. President and Members of the Supreme Board of the Holy Family Society. This is the Financial Report for the year ending on December 31, 1970

We have prepared from the general books of the Holy Family Society of the U.S.A., the following cash statements which we present herewith:

EXHIBITS

Balance Sheet, December 31, 1970	A
Statement of Income for the Period	
Ended December 31, 1970	B
Statement of Disbursements for the Period Ended December 31, 1970	C

Respectfully submitted,
HARRY S. TRESSEL & ASSOCIATES
HARRY S. TRESSEL

HOLY FAMILY SOCIETY OF THE U.S.A. LEDGER ASSETS FOR THE PERIOD ENDED DEC. 31, 1970

EXHIBIT A LEDGER ASSETS

Cash in Office	\$ 300.00
Cash in Bank	267,732.42
	\$ 268,032.42
Bonds:	
U.S. Governments	289,040.25
States, Territories & Possessions	5,000.00
Political Revenue	35,049.27
Public Utilities	148,244.05
Industrial and Miscellaneous	229,330.99
	706,664.56
Stocks:	
Preferred Stocks	85,488.72
Common Stocks	200,605.22
	286,093.94
Real Estate	
(less depreciation \$20,555.22)	128,094.54
Policy Loans	12,426.17
TOTAL	\$1,401,311.63

LEDGER LIABILITIES

O.A.B. Taxes Payable	214.35
Withholding Taxes Payable	600.00
Premium Deposit Fund	2,985.44
Reserve for Checks Written Off	1,945.45
State Income Taxes Payable	265.15
	6,010.39

NET LEDGER ASSETS AT
DECEMBER 31, 1970 \$1,395,301.24

HOLY FAMILY SOCIETY OF THE U.S.A.

INCOME FOR THE PERIOD ENDED DECEMBER 31, 1970

EXHIBIT B

Income:	
Premium Income:	
Life Premiums	\$ 270,039.20
Accident and Health Premiums	2,241,352.85
	\$2,511,392.05
Investment Income:	
Bond Interest	26,633.68
Dividends — Preferred	3,878.77
Dividends — Common	2,478.67
Policy Loan Interest	691.41
Interest on Advanced Commissions	3,223.05
	36,905.58
Real Estate Income	20,000.00
Net Profit on Sale of Common Stocks	7,526.94
TOTAL INCOME FOR THE PERIOD ENDED DECEMBER 31, 1970	\$2,575,824.57

HOLY FAMILY SOCIETY OF THE U.S.A.

DISBURSEMENTS FOR PERIOD ENDING DEC. 31, 1970

EXHIBIT C

Disbursements:	
Claims — Death	\$ 9,326.00
Disability Benefits	1,755.00
Cash Surrenders	9,751.87
Claims — Accident & Health	1,229,288.72
	\$1,250,121.59
Policy Fees	28,882.50
Commissions — Life	99,271.64
Commissions — Accident & Health	660,216.31
	788,370.45
Rent	23,768.43
Salaries	190,678.49
Promotional	4,286.46
Legal Fees	7,276.32
Medical Fees	3,036.98
Inspection Report Fees	19,457.33
Office Maintenance & Supplies	11,856.32
Travel	6,804.45
Advertising	1,088.75
Postage, Express, Telegraph and Telephone	16,505.56
Printing and Stationery	19,936.86
Furniture & Equipment	1,727.26
Bureau and Lodge Dues	870.12
Insurance	1,443.75
Bank Service Charges	44.18
Actuarial & Accounting	9,681.79
Fraternal Activities	6,101.19
Official Publications	806.10
Board Meeting	130.20
I B M Services	46,246.30
Repairs to Building	663.00
Donation	536.25
Investment expense	74.00
Depreciation	3,988.80
Real Estate Taxes	2,870.84
State Insurance Department	
Licenses & Fees	582.50
Social Security Taxes	7,967.46
Other Taxes	608.85
	389,048.54
Total Disbursements For Period	\$2,427,540.58
Loss on Sale of Common Stocks	43,800.82
Income Over Disbursements	104,483.17
Ledger Assets at January 1, 1970	1,290,818.07
LEDGER ASSETS at December 31, 1970	\$1,395,301.24

This is the Society's Financial Report for 1970 and I would like to say that even though 1970 has been a tough year for everyone, I am very happy to present this good Financial Report to the Board.

ANTON J. SMREKAR, Treasurer

A motion was made by the First Trustee, Joseph Sinkovec, and seconded by the Third Trustee, Mr. Tomazin, that the excellent report of the Treasurer be accepted as given. Carried.

The President, Mr. Konrad, now called upon the First Trustee, Mr. Sinkovec, for his report of the findings at the bank.

Mr. President and Members of the Supreme Board. This morning we went to the bank to take an inventory of the various securities of the Society and as usual everything was in real nice order. I would also like to say that I am very happy with the Treasurer's Report. It was a very good report especially in view of the slow economy we now have. This is my report to you.

JOSEPH SINKOVEC, First Trustee

A motion was made by Anton Smrekar and seconded by Matthew Kochevar that the report given by the First Trustee, Joseph Sinkovec, be accepted as given. Carried.

(To be continued.)

JOS. ZELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD
6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdicott 1-0533
COLLINWOODSKI URAD
452 E. 152nd STREET Tel.: IVanhoe 1-3118
Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago
Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

Songs and Dances of the SLAVS! DUQUESNE UNIVERSITY TAMBURITZANS!

3 p.m. Sunday, April 4, 1971

CLEVELAND PUBLIC MUSIC HALL

Tickets on Sale Now
At All Burrows Stores

Loge \$4, Orch. and Mezz. \$3.50
Parquet \$3.00; Balcony \$2.00;
Special Student Price \$1.00

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očistene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnino. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 EAST 185 STREET, EUCLID

KN 1-8187

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
SOPROGA IN OČETA

Anton Krantz

ki je umrl 25. marca 1969

Dva leti je že minilo, odkar si, dragi, šel od nas, a vedno svež spomin je na Te, pogrešamo Te vsaki čas.

Počivaj v miru, dobri soprog, preljubi oče v grobu tam, v ljubezni trajni boš ostal, dragi, nepozabni nam!

Zaljuči:

MARY, soproga
STANLEY, sin

Willowick, O. 25. marca 1971.